

влиза въ идеенъ свѣтъ, но като не е готовъ да реализира тия идеи, започва да страда.

Кждето да е човѣкъ, на физическия, или въ духовния свѣтъ, той все ще има страдания. И ловецѣтъ, който е нарамилъ пушката си, страда. Защо? Че не е могълъ да убие заякъ, или другъ нѣкакъвъ дивечъ. Всички хора, свѣтски и духовни, сж въоръжени. Всѣки носи пушка на рамо, иска да вземе нѣщо. Не е лошо да бжде човѣкъ въоръженъ, но да не си служи съ насилие. Въ който свѣтъ и да влѣзете, вие трѣбва да спазвате неговия редъ и порядъкъ, неговитѣ правила. Не спазвате ли реда въ свѣта, въ който влизате, не очаквайте никакви постижения. Като влѣзете въ умствения свѣтъ, за да придобиете нѣкаква идея, не е нужно да прилагате насилието, чрезъ което да нарушите реда и порядъка въ този свѣтъ. Достатъчно е да попаднете въ тона на дадена идея, за да я възприемете. Приложите ли насилието, вие не сте готови за този свѣтъ.

Сжщиятъ законъ се отнася и до свѣта на чувствата, до духовния свѣтъ. Искате ли да постигнете нѣкакво чувство, вие трѣбва да попаднете въ линията на неговото движение, т. е. въ неговия тонъ. Чувствата и мислитѣ въ човѣка растатъ, цѣвятъ, даватъ плодъ, както и растенията. Всѣко добро разположение е плодъ на нѣкакво чувство въ човѣка. Колкото по-съзнателно работи човѣкъ върху себе си, толкова по-доброкачествени плодове раждатъ неговитѣ мисли и чувства. Ще кажете, че имате